

Notes

► El Departament d'Educació Comparada i Història de l'Educació de la Universitat de València, mitjançant els seus Quaderns, ens ofereix una ben interessant retrospectiva del que ha estat al llarg de la història recent el desenvolupament de l'educació, de les seues diferents formes

d'exteriorització i, sobretot, de l'incidència que ha tingut en les diverses capes socials. D'aquesta manera, el núm. 30, titulat *Pauperismo y educación. Siglos XVII y XIX. Apuntes para una Historia de la Educación social en España*, preten acostar-nos al pròxim món educacional de l'època il·lustrada, i el caràcter de les polítiques assistencials sota el regnat dels primers Borbons espanyols, i que a València, Lluís Vives, en la seua obra *De Subvencione Pauperum*, ja recomanava vivament, amb un sistema de beneficència pública, i responsabilitzant

hi directament els governants. En la segona part del llibre, dibuixa el camí, els reptes i les conseqüències de la progressiva secularització dels mecanismes de la Beneficència. Cal dir que el treball, abundantment documentat, és obra de Cándido Ruiz i d'Irene Palacio. El número 29, a càrrec de Luis Miguel Lázaro Lorente, sota el títol de *Prensa nacionalista y educación en España*, aprofundeix en l'interrelació existent entre la premsa i l'escola racionalista, entre el període de 1901 i 1932. L'Escola Racionalista, una veritable i malaguanyada alternativa a l'ensenyament oficial, compta des dels seus orígens amb un relativament abundant aparell de premsa, per tal de defensar i propagar les reformes que avui ens semblarien òbvies, però que a l'època no resultaven atractives a causa de l'oposició i l'immobilisme dels veritables lobbys eclesiàstics en el camp de

l'educació, que després del 1939, reviscolarien d'una manera brutal. Solapant-se amb aquesta època, el núm. 26, tracta de *Ideología y educación en la dictadura de Primo de Rivera. Institutos y universidades*. Obra de Ramón López Martín, aquest llibre —algunes parts del qual bé s'acosten al ritme trepidant de la novel·la— disecciona l'incipient i, de vegades, virulent món estudiantil davant l'opressió del dictador i el rei que, com un putxinel·li, seguia les ordres d'aquest. Val a dir, que aquesta és la segona part d'un ampli treball que preten contextualitzar i mostrar la realitat de l'àmbit educatiu de l'època primoriverista i que la primera part fou publicada al núm. 18 de la mateixa col·lecció. *Socialización, educación social y clases populares*, és el títol que ofereix el núm. 19, obra d'Alejandro Mayordomo. Ací, l'autor pren com a delimitació espacial el País Valencià, i, temporalment, el segle que transcorre, aproximadament, entre les acaballes de la Guerra del Francès, amb el Dictamen educatiu del 1814, on es refermava

l'importància de l'educació per a l'efectivitat de les lleis i la millora de les costums; i el 1917; on la crisi de les darreres tendències regeneracionistes, posava de manifest el pregon clavill existent al si d'un estat en crisi. Al llarg d'aquest segle, doncs, resulten evidents les transformacions de la societat i el progressiu augment de l'emfatització de l'importància en l'educació, articulant-se les estructures educatives i aguditzant-se els motius polítics de l'ensenyament. Sense abandonar del tot aquest camp, ans decantant-se cap a una integració amb la Historiografia, Manuel López Torrijo ens hi presenta les seues Lecturas de metodologia històrico educativa. Aquesta interessant aportació, que constitueix el núm. 8 de la col·lecció, intenta establir un pont entre la necessitat d'alliberament dels mètodes diguem-ne tradicionals d'estudi de la Història, per a proposar un avanç cap a la recerca de l'interior, cap a un estudi de les mentalitats; força recomanable pel rigor metòdic preconitzat i l'amplitud dels objectius marcats en el camp de la recerca.

ATENCIÓ

SERVEI DE TRANSPORT PÚBLIC

Des del proper dilluns 20 de maig s'habilita un autobús des de l'estació ADEMÚS del metro i tramvia fins a la Facultat de Farmàcia, des de les 7,30 hores del matí fins a les 22 hores, de dilluns a divendres, amb una regularitat de 15 minuts.

L'horari del dissabte és des de les 8 del matí fins a les 15 hores. El servei és gratuït prèvia presentació del bitllet de metro o tramvia.